

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către părțile vătămate Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu și de către avocatul Ion Buliga în numele inculpatului Vladimir Popov și ultimul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, în cauza penală, în privința inculpatului

Popov Vladimir XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.10.2015 până la 10.04.2019;

Instanța de apel de la 09.07.2019 până la 25.09.2018;

Instanța de recurs de la 27.11.2019 până la 26.02.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 10 aprilie 2019, Vladimir Popov a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 222 alin. (1) Cod penal, însă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, procesul penal în privința acestuia a fost încetat.

Au fost admise parțial cererile de chemare în judecată depuse de părțile vătămate Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu împotriva lui Vladimir Popov privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

S-a dispus încasarea din contul lui Vladimir Popov în beneficiul lui Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu, prejudiciul moral în sumă de a câte 20 000 lei pentru fiecare.

Cu privire la acțiunea civilă depusă de către părțile vătămate Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu împotriva lui Vladimir Popov asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Vladimir Popov, în perioada lunilor iunie-iulie 2015, având intenția profanării mormintelor, a organizat prin intermediul lui Nicolae Andronachi și Petru Plăcintă, care nu cunoșteau

despre intențiile criminale ale lui Vladimir Popov, manifestând lipsă de respect și venerație față de cei decedați și față de obiectele ce simbolizează amintirea acestora, au strămutat semnele religioase de pe mormintele decedaților - rude ale lui Anastasia Andronachi, Ecaterina Vlas și Agafia Bolfosu, și respectiv, personal a distrus mormântul lui Vasile Andronachi, fratele lui Anastasia Andronachi, construind peste acesta un trotuar, toate aflate în cimitirul din sat. XXXXX.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Vladimir Popov a comis infracțiunea prevăzută de art. 222 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „*profanarea prin orice mijloace a unui mormânt*”.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Mihail Rudenco în numele părții vătămate și civile Anastasia Andronachi a declarat apel nemotivat, prin care a solicitat casarea acesteia în partea laturii civile, cu încasarea din contul inculpatului Vladimir Popov în folosul părții vătămate și civile a prejudiciului material în sumă de 200 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 280 000 lei.

3.1. De asemenea, avocatul Mihail Rudenco în numele părții vătămate și civile Agafia Bolfosu a declarat apel nemotivat, prin care a solicitat casarea acesteia în partea laturii civile, cu încasarea din contul inculpatului Vladimir Popov în folosul părții vătămate și civile a prejudiciului material în sumă de 300 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 580 000 lei.

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Ion Buliga în numele inculpatului Vladimir Popov, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Vladimir Popov să fie achitat de sub învinuirea înaintată, cu respingerea acțiunilor civile.

În motivarea apelului, avocatul a indicat în că sentința motivată a fost pronunțată la 04 iunie 2019, în ședință nu au fost prezenți nici inculpatul și nici apărătorul acestuia. Scrisoarea de însoțire a copiei sentinței în adresa avocatului este datată cu 07.06.2019. Conform ștampilei aplicate pe plic de ÎS Poșta Moldovei, sentința din Ialoveni în adresa avocatului a fost expediată la 11.06.2019. Efectiv avocatul a recepționat corespondența la 12.06.2019, deci termenul de 15 zile pentru exercitarea dreptului la apel a expirat la 27.06.2019.

Avocatul a susținut dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de fond, or, probele demonstrează nevinovăția inculpatului, deoarece nu există profanare și, implicit, nici infracțiune în cazul deshumerii permise sau ordonate pe baza legii. La caz, a fost voința rudelor apropiate (familia Popov), anume pentru a înveșnici și a nu da uitării memoria celor decedați. Nu au fost încălcate careva reguli. Pentru construcția cavoului nu sunt necesare careva autorizații, nu este necesară urmarea vreunei proceduri de autorizare a construcției. Latura subiectivă a infracțiunii respective se

exprimă exclusiv sub forma intenției directe. Ceea ce la caz nici nu a fost demonstrat, dar nici nu a existat în realitate - intenția lui Vladimir Popov a fost una cu totul alta.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile decalate de către avocatul Mihail Rudenco în numele părților vătămate și civile Anastasia Andronachi și Agafia Bolfosu, și de către avocatul Ion Buliga în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Vladimir Popov a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 222 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - *profanarea prin orice mijloace a unui mormânt*.

Cu referire la motivele invocate de inculpat precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a sa și că acesta urma a fi achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 222 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel a apreciat aceste afirmații ale inculpatului drept o opinie subiectivă, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 222 alin. (1) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel a conchis ca dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părților vătămate Ecaterina Vlas, Agafia Bolfosu, Anastasia Andronachi; declarațiile martorilor Petru Plăcintă, Nicolae Andronachi, Alexandru Trofim, Ion Cebotari, Gheorghe Andronache, Manole Brihuneț, Parascovia Manuila, Ion Bardă; certificatul nr. 165 din 05.08.2015, conform căruia lui Popov Vladimir nu i s-a eliberat nici o autorizație privind construcția cavoului în cimitirul satului XXXXX (Vol.I, f.d.38); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.08.2015, cu anexa fototabelei (Vol.I, f.d.42-45).

Raportând elementele componente de infracțiune prevăzută de art. 222 Cod penal, instanța de apel a remarcat că, în speță s-a dovedit existența laturii obiective a infracțiunii de profanarea mormintelor de către inculpatul Vladimir Popov, astfel că în acest sens, a reținut declarațiile martorului Petru Plăcintă, care fiind audiat în instanța de fond, a relatat că, aproximativ la începutul lunii iulie, anul 2015, într-o zi a venit Vladimir Popov, i-a zis să mai caute pe cineva și 1-a chemat pe Nicolae Andronache, la lucru. Împreună cu Vladimir Popov au mers în mijlocul cimitirului unde a văzut că trei morminte erau înconjurate de un fir de ață prinsă în patru țărugi în formă de pătrat cu dimensiunile de 2,5 m. x 2,5 m. Aici Vladimir Popov le-a arătat că sunt mormintele străbunilor lui și le-a zis că dorește să sape acolo o groapă cu adâncimea de 2,5 m. pentru ca mai apoi să construiască un cavou.

Declarațiile martorului Petru Plăcintă au fost similare ale martorului Nicolae Andronache, ambii efectuând lucrări de săpare a mormintelor, anume la indicația lui Vladimir Popov.

Deși, inculpatul Vladimir Popov nu a recunoscut fapta incriminată, instanța de apel a constatat că prin declarațiile martorilor Alexandru Trofim, Ion Cebotari, Gheorghe Andronache se confirmă integral că mormintele rudelor acestor martori era acoperit cu pământ săpat de muncitorii angajați de inculpat, iar la locul săpăturilor au și văzut oseminte.

La fel, la caz, instanța de apel a ținut cont de declarațiile părților vătămate Ecaterina Vlas, Agafia Bolfosu, Andronache Anastasia care confirmă cu certitudine acțiunile ilegale întreprinse de către inculpat. Or, în toate cazurile, părțile vătămate adresându-se cu reproșuri către inculpat privind săpăturile efectuate, strămutarea semnelor religioase ale rudelor sale, ultimul nu a reacționat pozitiv, continuându-și acțiunile ilegale.

De asemenea, instanța de apel a respins ca nefondată alegația inculpatului precum că lucrările de săpare a avut loc strict pe mormintele rudelor săi, or, prin procesul-verbal de cercetare la față locului din 25.08.2015, precum și a fot tabelului, s-a constata că pământul scos din groapa cavoului este împrăștiat pe o rază de 6 metri în partea de la vale a cavoului, în partea laterală-stânga este împrăștiat pe o rază de 8 metri, nivelul malului de pământ este de 0,85 metri, lateral stânga a cavoului, peste mormântul lui Vasile Andronache -rudă a părții vătămate Nastasia Andronache, este construit un trotuar cu lățimea de 1,08 m pe toată lungimea cavoului de 2,50 m, în partea de la vale a cavoului, chiar sub peretele cavoului, cu pământ scos din groapa cavoului este acoperită o piatră funerară a unui mormânt.

Mai mult decât atât, instanța de apel a indicat că deși, inculpatul a declarat că, a vorbit cu preotul din sat și primarul, care i-au dat acordul verbal, apucându-se în acest

sens de construcție, faptul dat nu constituie o circumstanță ce ar permite ultimului să efectueze lucrări de săpare a mormintelor, decât în cadrul legal, or, potrivit certificatului nr. 165 din 05.08.2015, lui Vladimir Popov nu i s-a eliberat nicio autorizație privind construcția cavoului în cimitirul satului XXXXX.

Totodată, instanța de apel a subliniat că din declarațiile martorilor și părților vătămate audiate, s-a confirmat că la locul efectuărilor săpăturilor, au fost depistate oseminte, or, pentru orice intervenirea asupra mormântului, trebuie să existe o justificare legală, precum examinarea cadavrului și exhumarea acestuia trebuie efectuate conform art. 120 și, respectiv, art. 121 Cod de procedură penală; lichidarea sau transmutarea cimitirului trebuie efectuată potrivit pct.42, 43 ale Hotărârii Guvernului Republicii Moldova despre aprobarea Regulamentului cu privire la cimitire, nr.1072 din 22.10.1998; expertiza morfopatologică a pacientului decedat se efectuează în conformitate cu art.59 al Legii ocrotirii sănătății, dacă, în timpul vieții, el sau rudele sale nu și-au exprimat dezacordul; gestionarea deșeurilor cadaverice trebuie efectuată în corespundere cu Hotărârea Ministerului Sănătății cu privire la aprobarea și implementarea Regulamentului privind gestionarea deșeurilor medicale, nr.5 din 14.12.2001, etc.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a dovedit prin probe concludente și pertinente că, inculpatul a organizat, prin intermediul lui Nicolae Andronachi și Petru Plăcintă, strămutarea semnelor religioase de pe mormintele decedaților, rude ale părților vătămate Ecaterina Vlas, Agafia Bolfosu și Anastasia Andronachi, fără a avea un temei legal, fapt ce denotă că acesta a manifestat o lipsă de respect față de cei decedați și obiecte ce simbolizează amintirea acestora.

Cu referire la latura subiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului, instanța de apel a indicat că, în situația în care acesta, neavând careva acte ce ar permite efectuarea lucrărilor asupra mormintelor, a organizat intenționat strămutarea semnelor religioase de pe mormintele decedaților, or, inculpatul în cadrul cercetării judecătorești a menționat că, cei 4 bunei ai săi, au locuit și sunt înmormântați la cimitirul din sat, fiind 34 de nepoți au decis pentru toate rudele să facă un cavou comun. El a fost desemnat cel, care urma să se ocupe de toate lucrările.

Instanța de apel a respins declarațiile martorilor Parascovia Manoilă și Ion Bardă precum că, inculpatul Vladimir Popov nu a atins niciun mormânt, în situația în care, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.08.2015, cu anexa foto a tabelii, se confirmă contrariu, și anume, pământul este scos din groapa cavoului este împrăștiat pe o rază de 6 metri în partea de la vale a cavoului, în partea laterală-stânga este împrăștiat pe o rază de 8 metri, nivelul malului de pământ este de 0,85 metri, lateral stânga a cavoului, peste mormântul lui Vasile Andronache -rudă a părții vătămate

Andronache Nastasia, este construit un trotuar cu lățimea de 1,08 m pe toată lungimea cavoului de 2,50 m, în partea de la vale a cavoului, chiar sub peretele cavoului, cu pământ scos din groapa cavoului este acoperită o piatră funerară a unui mormânt.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca nefondată afirmația apărătorului inculpatului precum că, nu a fost demonstrată intenția inculpatului, or, deși, într-adevăr pentru construcția cavoului nu este necesar careva autorizări, la caz, instanța de apel ține de menționeze că săpăturile au fost organizate de inculpat, în așa fel în cât muncitorii angajați de acesta au efectuat lucrări de săpături până au dat de oseminte, or, cavoul urma a fi efectuat pe mormintele strict a rudelor inculpatului, fără a avea adâncimea mai bine de 2 metri în pământ, unde și s-au depistat oseminte.

În temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, „persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Alin. (2) aceeași norme indică că „prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată”. În temeiul rigorilor art. 16 alin. (2) Cod penal, „Infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.”.

Astfel, instanța de apel a indicat că conform normei art. 222 alin. (1) Cod penal, reiese că, aceasta este pasibilă sancțiunii în formă de cu amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, valabilă la momentul comiterii faptei, până la modificările operate prin Legea Parlamentului nr.207 din 29.07.16, în vigoare 07.11.16, și prin Legea Parlamentului nr.326 din 23.12.13, în vigoare 25.02.14.

Raportând normele de drept la circumstanțele de fapt a cauzei, instanța de apel a constatat întemeiată soluția primei instanțe, care a dispus liberarea lui Vladimir Popov de răspundere penală în baza art. 222 alin. (1) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat - art. 222 alin. (1) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar din momentul comiterii faptei - perioada iunie-iulie 2015, până la adoptarea hotărârii instanței de judecată, a expirat mai mult de 2 ani, prin urmare, în privința inculpatului sunt aplicabile prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Cu privire la acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate în cadrul procesului penal, instanța de apel a reținut că prin sentința contestată la caz, s-a dispus admiterea parțial a acțiunii civile înaintate de Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu și s-a dispus încasarea de la inculpatul Vladimir Popov în beneficiul acestora, prejudiciul moral în suma de 20 000 lei pentru fiecare.

Instanța de apel a indicat că, acțiunea civilă este întemeiată și justificată ținând cont de faptul că prin infracțiunea săvârșită, inculpatul i-a cauzat părților vătămate Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu un prejudiciul moral, manifestat prin suferințele psihice, iar suma de 20 000 lei pentru fiecare, cu titlu de prejudiciu moral, este suficientă pentru a acoperi suferințele morale cauzate părților vătămate, or, în cazul respectiv suma solicitată de apărător este una exagerată, în situația în care instanța de judecată urmează să țină cont de satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele psihice cauzate victimei prin infracțiune, luând în considerație totodată și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont și de starea materială a inculpatului.

Cu privire la prejudiciul material, instanța de apel a apreciat soluția instanței de fond ca fiind una corectă, fiind dispusă admiterea în principiu capătul de cerere de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în ordinea procedurii civile. Or, deși la caz, apărătorul a solicitat încasarea prejudiciului material în folosul părții civile Anastasia Andronache - 200 000 lei și în folosul părții civile Agafia Bolfosu - 300 000 lei, cuantumul respectiv nu a fost probat prin probe pertinente și concludente.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar părțile vătămate Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei decizii prin care să fie admisă integral acțiunea civilă, cu stabilirea cuantumului prejudiciului material la intima convingere a instanței, iar cavoul împreună cu trotuarele să fie demolat și să fie aduse la starea inițială a mormintelor.

În motivarea celor solicitate, părțile vătămate susțin că, au avut mult de suferit atât moral cât și material în urma acțiunilor comise de către inculpat din acest motiv au solicitat repararea prejudiciului material și restabilirea stării inițiale a mormintelor.

5.1. Nefiind de acord cu decizia pronunțată declară recurs ordinar avocatul Ion Buliga în numele inculpatului Vladimir Popov și ultimul în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea înaintată, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivare celor solicitate, recurenții susțin că, instanța de apel urma să ia în calcul declarațiile lui Vladimir Popov care a indicat că au fost dezgropate în exclusivitate doar rudele sale apropiate, restul mormintelor nu au fost atinse, iar declarațiile părților vătămate urmau a fi apreciate critic, deoarece nu există alte probe la dosar care ar confirma poziția acestora.

De asemenea, recurenții au menționat că, în motivarea deciziei care este una neclară se indică doar despre construirea cavoului și nicidecum raportarea stării de fapt la norma prevăzută de art. 222 alin. (1) Cod penal, de care este învinuit inculpatul.

În concluzie, recurenții au subliniat că nu există probe care să confirme vinovăția inculpatului în cele comise, or, instanța de apel cât și cea de fond a dat o apreciere subiectivă și unilaterală a probelor în defavoarea inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opiniile expuse în referințe înaintate de către procuror, părțile vătămate Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu, avocatul Ion Buliga în numele inculpatului Vladimir Popov, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

6.1. Cu referire la recursul declarat de către părțile vătămate Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu, Colegiul penal constată că recurentele semnaleză temeiul pentru declararea recursului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, care stipulează că „Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv”.

În acest sens, Colegiul penal conchide că, recurentele nu își motivează recursul în corelație cu prevederile temeiului pentru recurs indicat mai sus, mai mult, acest temei nici nu este incident în această cauză. Or, recurentele susțin unanim dezacordul cu soluția instanței cu privire la acțiunea civilă în partea prejudiciului material, solicitând ca instanța de recurs ordinar să admită total acțiunea civilă, iar cuantumul prejudiciului material să îl stabilească Colegiul penal.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei pronunțate a dat motivare clară și corectă în acest sens, iar instanța de recurs o însușește.

Or, instanța de apel a indicat că „Cu privire la prejudiciul material, instanța de apel a apreciat soluția instanței de fond ca fiind una corectă, fiind dispusă admiterea în principiu capătul de cerere de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în ordinea procedurii civile. Or, deși la caz, apărătorul a solicitat încasarea prejudiciului material în folosul părții civile Anastasia Andronache - 200 000 lei și în folosul părții civile Agafia Bolfosu - 300 0 00 lei, cuantumul respectiv nu a fost probat prin probe pertinente și concludente”.

Colegiul penal reamintește că legiuitorul în art. 387 Cod de procedură penală a stipulat că la soluționarea acțiunii civile instanța o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge, iar în alin. (3) al aceleiași articol a indicat că *„În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă”*.

Așadar, instanța de apel fiind în imposibilitatea de a stabili cuantumul prejudiciului material, corect a admis în principiu în această parte acțiunea civilă, menționând că părțile vătămate urmează să se prezinte în instanța civilă, în care vor prezenta probe ce stabilesc mărimea preludiului material suferit în urma acțiunilor ilicite săvârșite de către inculpat.

În urma celor indicate mai sus, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de către părțile vătămate Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu este inadmisibil ca fiind unul neîntemeiat.

6.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Ion Buliga în numele inculpatului Vladimir Popov, Colegiul penal analizând conținutul recursului conchide că recurenții indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, adică hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate inculpatului și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal reține din textul recursului ordinar că, recurenții critică învinuirea înaintată inculpatului și lipsa probelor ce ar confirma vinovăția acestuia.

Pe lângă aceasta, conform argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1. din prezenta decizie, recursul se bazează pe critica modului în care instanțele au estimat circumstanțele cauzei. În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, doar activitatea instanțelor privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență legală a instanțelor de judecată, care nu este temei de drept din

numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Totodată, Colegiul penal va respinge argumentele avocatului precum că, instanțele de judecată nu s-au expus asupra probelor prezentate de apărare, or, instanța de apel stabilind faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate inculpatului a expus pe larg mijloacele de probă prezentate atât de partea acuzării cât și de partea apărării, care fiind cercetate prin prisma veridicității, relevanței, concludenței și utilității, a stabilit o corectă situație de fapt dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, o încadrare juridică corectă.

În continuare, recurenții invocă în prezenta speță și temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, însă, din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, recurenții critică stabilirea vinovăției inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate și solicită achitarea lui, deoarece în opinia acestora, probele administrate la caz sunt dubioase și nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului.

Respectiv, cu referire la situația de fapt relatată de către recurenți în cererile de recurs, care în opinia acestora denotă nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate, Colegiul penal stabilește că, judecând apelul, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al relevanței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 222 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, Colegiul reține prin prisma jurisprudenței CEDO (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*) că „(...) art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.”

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum

aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust faptul s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acestea i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurenți, nu este incident ca motiv de casare a deciziei instanței de apel atacate, deoarece aceștia nu sunt de acord cu vinovăția inculpatului, solicitând achitarea lui și nu încadrarea acțiunilor acestuia într-o altă normă penală.

Astfel, ținând cont de motivele indicate în recurs și materialele cauzei, Colegiul penal susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, Colegiul penal constată că, în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de către instanța de recurs vreo eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către părțile vătămate Anastasia Andronache și Agafia Bolfosu și de către avocatul Ion Buliga în numele inculpatului Vladimir Popov și ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui Popov Vladimir XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **26 martie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan